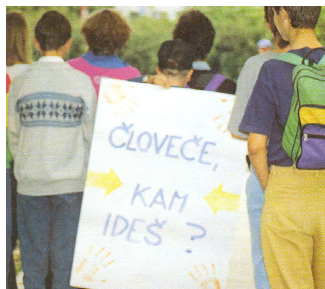

2. Zmysel života

Pri uvažovaní nad cieľom birmovky a prípravy na ňu sme došli k záveru, že jej zmyslom je získať pomoc Ducha Svätého, ktorý nám potom dá ten jediný správny pohľad na život, svet, zmysel života. A cieľom prípravy na birmovku je obrazne povedané nájsť ten bod, to "miesto", z ktorého náš pohľad bude správny. **Ale aj keď pre správny pohľad na svet a na život potrebujeme pomoc Ducha Svätého, to neznamená, že nemámeme používať aj svoj rozum.** Boh nám ho dal na to, aby sme ním uvažovali a Duch Sv. nám nebude pomáhať v tom, na čo môžeme prísť aj sami. Pokúsime sa hľadať odpoveď na najdôležitejšiu otázku života práve s pomocou rozumu.

Ak sme už leteli lietadlom, alebo vystúpili na nejaký vysoký vrch, či rozľadňu, naskytol sa nám pri peknom počasí nevšedný a iste i krásny pohľad na široké okolie, prírodu, mestá dedinky, polia, lesy, lúky, na našu zem. A hoci takýto pohľad z veľkej výšky umožňuje vidieť oveľa viac z našej zeme, než vidíme pri pobyte na nej, ba z vesmíru dokonca celú našu Zem, predsa je veľmi nedokonalý. Nevidíme pri ňom totiž to najdôležitejšie, nevidíme pri ňom č l o v e k a. Vidíme to, čo vytvoril Boh, i to čo vytvoril človek, ale nevidíme jeho samého. **A predsa práve pohľad na človeka, jeho život, život ľudí okolo nás a najmä ten jeden život, ktorý žijeme každý z nás, náš vlastný život, je najdôležitejší.** A toto je niekedy aj veľmi ťažké. Lebo náš život je zložitý. Nie vždy je iba krásny. Niekedy je i komplikovaný, ba i bolestný. Sú v ňom dokonca niekedy i také ťažké chvíle, kedy si človek povie: Ani sa mi nechce žiť. Sú chvíle, kedy sa pýtame: Aký zmysel má môj život, načo žijem, načo som na svete.

Otázka zmyslu života má ten najväčší význam ale je zároveň aj veľmi zložitá. Niektorí ju radšej hneď zaženú - nechce sa im vážne zamýšľať. Iní si dajú iba povrchnú odpoveď. Ďalší sa vážne zamýšľajú, ale nevedia si odpovedať. Zdá sa, že nájsť úplnú a jednoznačnú odpoveď na túto otázku je nad ľudské schopnosti. A predsa, odpoveď je každému z nás veľmi blízko. Je v nás samých, je nepriamo ukrytá v zmýšľaní, v tom najpodstatnejšom životnom postoji každého človeka. Mohli by sme ju vysloviť aj takto: **Na to som na svete, aby som bol šťastný.** Každý z nás túži po tom, aby bol šťastným a to je ukryté od narodenia v našom srdci: túžba po šťastí, byť šťastným.

Môže nás v tejto súvislosti napadnúť: Ako to potom je, že u rôznych ľudí nachádzame rôzne odpovede na otázku čo je zmyslom ich života. Toto neodporuje vyššie povedanému. Je to iba prirodzený dôsledok toho, že rôzni ľudia vidia šťastie v rôznych veciach, že každý má svoju predstavu o tom, čo ho môže urobiť šťastným. Preto ak chcem nájsť odpoveď na otázku o zmysle života, musím si odpovedať aj na to, v čom spočíva šťastie, čo ma môže urobiť šťastným. A ako hlboko, ako dôsledne si dám na to odpoveď, natolko bude správna aj moja odpoveď na základnú otázku: Načo som na svete, aký zmysel má môj život. A hoci opäť sa zdá odpoveď na otázku, čo ma robí šťastným veľmi ťažká – každý vidí šťastie v niečom inom -, aj tu je tá odpoveď veľmi blízko v nás. Pretože aj keď šťastie je veľmi subjektívny a relatívny pojem, aj keď si každý môže pod ním predstavovať čosi iné, **absolútna väčšina ľudí sa zhodne v tom, že šťastie je v láske.** Pod láskou tu rozumieme ten najľudskejší, pre človeka najpodstatnejší vzťah, ktorý má k iným osobám, k iným ľuďom. Teda nie iba cit, nie iba vzťah k inému pohlaviu a už vonkoncom nie iba sex. Šťastné je dieťa, ktoré má milujúcich rodičov, otca a mamu, súrodencov. Šťastný je mladý človek, ktorý má okrem toho kamarátov, kamarátky. Šťastný je dospelý človek, ktorý našiel životného partnera – manželku, manžela. Šťastní sú starí rodičia, ktorí sú obklopení vnúčatami, atď. Šťastný je človek, ktorý miluje a je milovaný. Šťastnými nás robí vzťah k iným ľuďom, vzťah priateľstva, vzťah lásky, spoločenstvo lásky s inými osobami. A tieto vzťahy nie sú dané, postupne sa v našom živote vytvárajú a my na ich vytváraní máme svoj podiel. Bud' ich budujeme, alebo nie. Bud' sa otvárame pre iných, alebo sa správame sebecky. A tu je dôležité zistenie: Človek sa šťastným nerodí, ale stáva. A teda **zmyslom života je dosiahnuť šťastie v láske.**

Matka jedného chlapca z „lepšej rodiny“, úspešného podnikateľa a politika sa zdôverila priateľke: „Predstav si, čo mi nedávno povedal môj 18-ročný syn. Má všetko, čo si len zažiada. Veľmi dobre mu to ide v škole, ba má už i vážnu známosť. Keď sme včera sedeli v izbe, zrazu sa ma len opýtal: Mama, načo som vlastne na svete? Prekvapene som na neho pozrela. Jeho otázka ma zmrazila. Pochopila som, že nie je šťastný.“

Možno mnohí z nás si myslia, že mať možnosti dovoliť si všetko, ho môže urobiť šťastným. Ale skúsenosť hovorí, že to tak nie je. Človeka môže naozaj všeličo urobiť „šťastným“: peniaze, motorka, auto, počítač, úspechy, priatelia, rodina, životná láska atď. Ale všetky tieto hodnoty – a mnohé z nich považujeme naozaj za tie najvyššie, ako napr. manželstvo a rodinu - , nám prinášajú iba dočasné šťastie. Po čase, skôr či neskôr o ne prídeme. My túžime po šťastí, ktoré bude skutočné a hlboké, ale i trvalé, ktoré neskončí. Po láske naozaj životnej – na celý život, ba i po ňom. A takouto láskou, takýmto šťastím nemôže byť nič dočasné, nič pozemské. **Takýmto šťastím nás môže naplniť iba jedna láska: Láska Boha a láska k Bohu. Iba v nej môže nájsť každý človek natrvalo opravdivé šťastie, zmysel života: V Bohu, večnej Láске.**